

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117242718
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6117242718.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému: Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. cesta XX, XXX XX B., o zaplatenie sumy 581,92 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13Csp/66/2018 - 73 zo dňa 11. 07. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 13Csp/66/2018 - 114 zo dňa 15. 12. 2020 a opravným uznesením č. k. 13Csp/66/2018 - 122 zo dňa 21. 05. 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd r u š í rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13Csp/66/2018 - 73 zo dňa 11. 07. 2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 13Csp/66/2018 - 114 zo dňa 15. 12. 2020 a opravným uznesením č. k. 13Csp/66/2018 - 122 zo dňa 21. 05. 2021 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravnými uzneseniami súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 581,92 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17. 12. 2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 497, § 502 ods. 1, § 503, § 504, § 506 Obchodného zákonníka a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 19. 08. 2013 uzavrel právny predchodca žalobcu a žalovaný zmluvu o splátkovom úvere č. 569259020, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1 060 eur, ktorý sa zaviazal žalovaný vrátiť v 60 týždňových splátkach po 32,86 eura a to počnúc od 26. 08. 2013 (siedmy deň od uzavretia zmluvy). Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným zo dňa 16. 12. 2016 a príloh zistil, že pohľadávka voči žalovanému bola postúpená na žalobcu. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 12. 2016 bolo žalovanému oznámené postúpenie pohľadávky. Výzvou zo dňa 16. 08. 2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1 101,85 eura, avšak bezúspešne.

Podľa názoru súdu prvej inštancie návrh žalobcu bol podaný dôvodne, keďže právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 1 060 eur, ktorý mal žalovaný splatiť v 60 týždenných splátkach po 32,86 eura, avšak svoj dlh splatil iba čiastočne, keď uhradil sumu 478,08 eura. Žalovaný nepreukázal, že by bol zostatok dlhu uhradil, čím neuniesol dôkazné bremeno. Navyše žalovaný nepoprel tvrdenie žalobcu. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie žalobe vyhovel a priznal žalobcovi okrem istiny aj úrok z omeškania, pretože žalovaný sa s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal plnú náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol s tým, že žiadnej zo strán nebude priznaný nárok na náhradu trov konania. Namietal, že súd prvej inštancie nevykonal vo veci všetky dôkazy potrebné k rozhodnutiu. V danom prípade zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, a to vysokú RPMN, vysokú úrokovú sadzbu a súčasne v nej absentovali náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o konečnej splatnosti úveru. Z tohto dôvodu treba zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvej inštancie bol povinný ex offico skúmať predmetnú spotrebiteľskú zmluvu. Z opatrnosti vzniesol aj námietku premlčania podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že vec bola na súd prvej inštancie postúpená z upomínacieho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, v rámci ktorého došlo k súhlasu s nespornou časťou a s tým spojeným čiastočným späťvzatím žaloby, kde žalobca žiadal, aby súd priznal sumu 170,78 eura s príslušenstvom a nárok na náhradu trov konania. Uvedenú skutočnosť zdôraznil aj v podaní zo dňa 02. 07. 2018, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Obrana žalovaného spočívajúca v konštatovaní absencie náležitostí spotrebiteľského úveru sa javí bez právneho významu, pretože po súhlase s nespornou časťou, ostala predmetom sporu len suma predstavujúca rozdiel medzi reálne poskytnutou istinou a vykonanými úhradami žalovaným. Navyiac žalovaný bol pred súdom prvej inštancie nečinný, k žalobe sa nevyjadril. Žalovaným uvádzané skutočnosti mal a mohol použiť v rámci prostriedkov procesnej obrany, resp. procesného útoku v prvoinštančnom konaní. Ak by sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, žalobca v zmysle posudzovania má nárok na 1 nepremičanú bezúročnú splátku vo výške 17,67 eura. Z uvedených dôvodov navrhol zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 170,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17. 12. 2016 do zaplataenia, vo zvyšku žalobu zamietnuť a žalobcovi priznať plnú náhradu trov konania, v opačnom prípade zaviazat' žalovaného zaplatiť sumu 17,67 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 17. 12. 2016 do zaplataenia, vo zvyšku žalobu zamietnuť a žiadnej zo strán nepriznať nárok na náhradu trov konania.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalovaným (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že vydaný rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí.

8. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí

9. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

10. Podľa § 216 ods. 2 CSP súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal zaplataenia sumy 581,92 eura s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 25. 11. 2017 žiadal žalobcu, aby v lehote

5 dní od doručenia výzvy ozrejmil súdu, z čoho pozostáva nárok, ktorý si uplatňuje voči žalovanému v návrhu na vydanie platobného rozkazu v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 17Csp/178/2017 a aby zároveň uviedol, či trvá na označení žalovaného v podanom návrhu v časti dátumu narodenia, ktorý nie je označený v súlade s identifikačnými údajmi z lustrácie prostredníctvom Registra obyvateľov Slovenskej republiky. Žalobca v odpovedi na výzvu súdu uviedol, že v konaní si uplatňuje pohľadávku z totožnej úverovej zmluvy, avšak v upomínacom konaní je uplatňovaná istina ponížená o vykonané úhrady zo strany žalovaného, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky je predmetom sporu príslušenstvom pohľadávky predstavujúce nárok z titulu zmluvného úroku a nárok zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru a zároveň opravuje návrh na vydanie platobného rozkazu v časti označenia žalovaného. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 21. 12. 2017 žiadal žalobcu, aby v lehote 5 dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t. j. v časti istiny vo výške 170,78 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,78 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia a trov konania, keďže žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 060 eur a podľa doloženého výpisu splátok a úhrad žalovaný uhradil sumu 889,22 eura a nie 478,08 eura ako uvádza žalobca v opise skutočností v návrhu na vydanie platobného rozkazu, a preto žalovaná istina musí predstavovať sumu 170,78 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami. Žalobca na výzvu súdu uviedol, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, v ktorej sa rozpor netýka, t. j. v časti istiny 170,78 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 170,78 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia a v časti trov konania. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 17. 01. 2018 platobný rozkaz č. k. 16Up/390/2017, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu žalobcovi istinu 170,78 eura a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,78 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia alebo podať v tej istej lehote odpor a zároveň žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 81,54 eura to prostredníctvom jeho zástupcu v konaní. Dňa 18. 05. 2018 bola vec postúpená Okresnému súde Nové Zámky ako súdu miestne príslušnému na jej prejednanie z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk a žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie na deň 11. 07. 2018, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Žalobca v podaní, doručenom súdu prvej inštancie dňa 02. 07. 2018, ospravednil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu nenavyšovania trov právneho zastúpenia. Uviedol, že sa pridrižava skutočností uvádzaných vo vyjadrení v rámci upomínacieho konania, kde súhlasil s vydaním platobného rozkazu v nespornej časti a navrhol, aby súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vyhovel žalobe v rozsahu čiastočného späťvzatia v nespornej časti a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t. z. aby zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 170,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 170,78 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní dňa 11. 07. 2018, na ktoré sa nedostavili strany sporu a ani právny zástupca žalobcu, ktorý neúčast' ospravednil a žalovaný, ktorému predvolanie bolo doručené fikciou dňom 20. 06. 2018 a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

12. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa svojím postupom v konaní dopustil procesného pochybenia, ktoré nemohol odvolací súd nechať bez povšimnutia, pretože zaťažil konanie vadou majúcou za následok nesprávnosť rozhodnutia. Odvolací súd poukazuje na to, že predmetom sporu bol pôvodne nárok žalobcu na zaplatenie sumy 581,92 eura s príslušenstvom, ktorú si uplatňoval v rámci upomínacieho konania s tým, že na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, v ktorej sa rozpor netýka, t. j. v časti istiny 170,78 eura a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 170,78 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia a v časti trov konania. Následne Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 17. 01. 2018 platobný rozkaz č. k. 16Up/390/2017, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu žalobcovi istinu 170,78 eura a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,78 eura od 17. 12. 2016 do zaplatenia alebo podať v tej istej lehote odpor a zároveň žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 81,54 eura to prostredníctvom jeho zástupcu v konaní. Vzhľadom na to, že žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka, t. j. v časti sumy 170,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 17. 12. 2016 do zaplatenia, platí podľa § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. Predmetom sporu tak zostal len nárok žalobcu na zaplatenie sumy 170,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne od 17. 12. 2016 do zaplatenia, a nie pôvodne uplatňovaná suma 581,92 eura s príslušenstvom. Tým, že súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 581,92 eura s úrokom z omeškania vo výške 5%

ročne od 17. 12. 2016 do zaplata, pričom predmetom sporu bol nárok na zaplata sumy 170,78 eura s príslušenstvom, zaťažil konanie vadou majúcou za následok nesprávnoť rozhodnutia. Žalovanému bola totiž uložená povinnosť zaplatiť sumu, ktorá nebola predmetom sporu a žalobcovi tak priznal viac ako požadoval v konaní, hoci v zmysle § 216 ods. 1 CSP je súd viazaný žalobným návrhom.

13. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude zaoberať vecou samou, na prejednanie veci nariadi pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, resp. ich zástupcov, opätovne vo veci rozhodne, ustáli skutkový stav veci a vec právne posúdi tak, aby bolo zrejmé, ako k výroku dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.